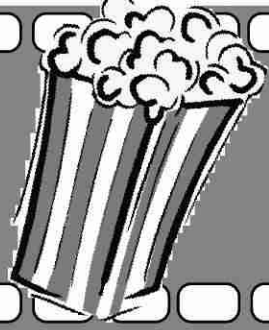

İKİ DİL BİR BAVUL

Bir süredir neredeyse bütün televizyon kanallarında yüzlerce 'uzman'ın çıkıp görüş bildirdikleri, bol keseden atıp tutmayı bir borç bildikleri ama işin özünü inmeyi bir an bile düşünmedikleri yaşamsal bir 'mesele'yi olanca basitliğiyle dile getiren (ki ancak bu kadar basit anlatılabilirdi) "İki Dil Bir Bavul", 'belgesel mi, kurmaca mı?' tartışmalarını bir çırpıda kafamızdan silip atan yalnlığıyla bizleri kapıp kavrayan ve 'dille gelen özgürlük alanı'nın tarifini yapan benzersiz (bugüne kadar sıkça kullandığımız bu klişeyi belki de en çok hak eden film bu) bir çalışma.

Denizli'den kalkıp ilk öğretmenlik görevi için Doğu'da bir köye gelen Emre öğretmenin ve öğrencilerinin bir okul yılına yayılan hikayelerini izliyoruz filmde. Tek kelime Kürtçe bilmeyen öğretmenle tek kelime Türkçe bilmeyen öğrencilerin yaşadığı 'sıkıntı'nın resmini çizen film, tüm bunlara rağmen 'anlaşabilmek' için büyük çaba harcayan 'tarafklar'ın önünde saygıyla

eğilmemize vesile oluyor.

İki dil ve insanlık dersi

Özellikle Emre öğretmenle birinci sınıf öğrencisi Zülküf'ün (Zülkif ya da Zilkif de olabilir) birbirlerine insanlık dersi veren tutumları, "İki Dil Bir Bavul"u özetlemek için en iyi yol belki de. Bu iki karakter, Türkçe-Kürtçe paradoksunun ortasında kalan 'birey'in açmazlar karşısındaki refleksini ölçmek için kaçırılmaz fırsatlar sunuyor bizlere ve 'derin ama karmaşık olmayan' meseleyi 'görünür' kılan 'derslik' bir tavır sergiliyor.

Orhan Eskiköy ve Özgür Doğan'ın kolektif çalışmasıyla hayat bulan "İki Dil Bir Bavul" projesi, Türkiye'de yaşayan 70 milyon (belki daha fazla) insanın en azından yarısının aklına gelebilecek (ama uygulamayı akıllarından geçirmeyecekleri) son derece 'basit' bir fikirle ivmelenip hayat bulurken, iki öğretmenin bu fikri su-

narken yakaladıkları ayrıntılarla değerlenip yüceliyor.

Sıradanlık duvarına çarparak eriyip gitmesi muhtemel bir belgeseli, kurmaca duygusu da katarak yönlendirip şekillendiren, yakaladıkları 'damar'ın üzerine gitmekte tereddüt etmeyen ve 'büyük cümleler' sarf etmeden 'büyük' olmanın dersini veren Eskiköy ve Doğan, 'ana dil' tartışmalarının tam da göbeğinde izlediğimiz filmleriyle 'çözumsuzlük' peşinde koşanları ters köşe yapmayı da başarıyorlar.

16. Adana Altın Koza Film Festivali'nde Yılmaz

Güney Ödülü ve SIYAD Jürisi Ödülü, 46. Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde En İyi İlk Film Ödülü'nü alan "İki Dil Bir Bavul", bir bavula sığmasında hiçbir sakınca olmayan iki dili aynı çatı altında

ahenkle dans ettiriyor ve yöneten-yönetilen okumasını yapmama ramak kalan alegorik yaklaşımıyla da dikkat çekiyor. Ancak bu türden bir okumanın işin 'saflığını' zedeleyeceğini düşündüğümüzden olsa gerek, bir çırpıda uzaklaşıyoruz bu kulvardan ve kendimizi 'basit' olanın kucağına terk ediyoruz. Her şey olanca berraklığıyla gözler önündeyken 'kasıcı' alanlara kaymanın gereği yok desek!

Ve son olarak şunu da söylemek gerek: 'Ana dil' meselesini dillerine pelesenk eden ama çözüm üretmeyen herkesin (özellikle de politikacıların) tez vakitte izlemesi gereken bir film olduğunu düşünüyoruz "İki Dil Bir Bavul"un, bizim gördüğümüzü onların da görmesini umarak...

